paa ingen Maade den gjensidige Tilfredsstillelse af Kønsdriften. Overalt hvor Forholdene udvikle sig saaledes, at Ægteskabet ikke længere kan realisere et Forsørgerforhold, men reduceres til at bestaa i Kønsforholdet, forsvinder det og giver Plads for de løseste Kønsforhold. Omvendt kan alle de forskjellige Former, som Hustruens kønslige Stilling i Ægteskabet antager, Polygamie, Polyandri, Monogami, Udlaan af Koner o. s. v. kun forklares, som baarne af de særlige Vilkaar, Forsørgelsen til forskjellige Tider stilles under.

Som et Grundlag for Ægteskabet, der først senere faar Betydning, men saa ogsaa efterhaanden vinder stor Styrke, maa vi ogsaa nævne Hensynet til Børnene. Børn styrke Faderens Anseelse og lette ham Kampen for Tilværelsen. Men kun den ejer et Barn, som ejer dets Moder. Det er oprindelig en ganske ligegyldig Ting, hvem der har avlet et Barn; det kommer blot an paa, hvem der ejer Moderen.

Det, Manden oprindelig søger i sin Ægtefælle, er en Husholderske og en Barnefødерske, men aldeles ikke en elsket Hustru. Viser det sig nu end, at der i disse to Bestemmelser rummes nogle Spirer, som kunne bevirke en Forbedring af Kvindens Stilling over for hendes Husbonde, saa hun bliver noget mere end hans Slavinde, saa viser det sig tillige, at disse Spirer kun ere særdeles svage, eller at de hæmmes i deres Vækst, saa længe de Interesser, der i det daglige Liv opfylde Manden, høre hjemme i Egne, hvor Hustruen ikke faar Lov at følge ham. Paa ham hviler Arbejdet for Familiens Underhold; paa hende hviler Tilberedelsen af Maaltiderne, en ringe Deltagelse i at skaffe Maden, samle Urter og fange Fisk, og Omsorgen for de spæde Børn. Begge kunne fuldføre deres Gjerning uden nogen Sinde at mødes i nogen alvorlig Samtale; Hustruen vedbliver at være et ligegyldigt Væsen for Manden, og behandles vedblivende som den, der er forpligtet til blind Lydighed. Det viser sig overalt, at hun kun faar bedre Vilkaar over for sin Mand, ved at hun støttes af sin Slægt, at denne Indblanding i og for sig altid rummer en Fare for Ægteskabets Fasthed, og at Midlet til at beskytte hende, fraset den Frygt for ligefrem Overlast, hendes Slægt kan indgyde Manden, overalt er at sikre hende økonomisk, d. v. s. svække Betydningen af Mandens Forsørgerpligt ved at tildele hende Særformue. Beviset for denne Grundlov mener jeg at